

Dongéng Sunda

Asal Muasal

Talaga Warna

Bergisch Humaira (12208940)
PPLG XII-2
Sukasari 2

Karajaan

Baheula, di hiji karajaan nu aya di daerah Puncak, Jawa Barat, hirup hiji raja jeung ratu nu bijaksana jeung dipikaasih ku rahayatna. Raja jeung ratu ieu hirup dina kaayaan nu sarwa kenging, karajaan maranéhna subur, rahayatna hirup makmur, jeung sagala rupa kakayaan aya dina kakawasaanana. Sanajan kitu, raja jeung ratu teu bisa ngarasa bungah sapinguhna sabab aya hiji hal nu terus nyieun hate maranéhna sedih—maranéhna can kenging budak.

Unggal poé raja jeung ratu teu eureun-eureun ngadoa ka Gusti supaya dipaparin budak. Teu aya poe nu kaliwat tanpa maranéhna ngintunkeun doa sareng pangharepan. Neangan tabib, juru do'a, nepi ka ngayakeun upacara ritual, sadayana geus dilakukeun ku raja jeung ratu, tapi budak nu diharep-harep acan kenging ogé.

Ratu Ngandung

Nepi ka hiji poé, Allah ngabulkeun doa maranéhna. Ratu keur kakandungan, sarta sanggeus sababaraha waktu, ratu ngababarkeun hiji putri geulis pisan. Raja jeung Ratu kacida bungahna ngalaman hal ieu, sabab geus nyaho yén ayeuna maranéhna boga anak awéwé nu bakal jadi ahli waris karajaan jeung panerus kakawasaan.

Putri éta dibéré ngaran nu kacida éndahna sarta tumuwuh jadi budak nu geulis, pinter, tur dipikaasih ku sadaya urang istana. Ku lantaran putri éta mangrupakeun hiji-hijina anak maranéhna, raja jeung ratu jadi kacida mikaasihna. Maranéhna teu rék nahan sagala kahayang sang putri, sakabéh nu dipénta ku putri diturutkeun. Sakumaha gedé cinta raja jeung ratu ka putrina, kitu ogé gedéna kahayang maranéhna pikeun ningali putrina bungah.

Parayaan

Nalika putri geus rada gedé, raja jeung ratu mutuskeun pikeun ngayakeun hiji acara milangkala pikeun ngarayakeun umur putri nu geus ngalangkungan sapuluh taun. Maranéhna rék ngayakeun hiji hajat gedé nu moal anehing sajarah karajaan. Raja jeung ratu ngundang sakabéh rahayat, para bangsawan, tur ogé tamu-tamu ti karajaan tatangga. Istana dihias ku kembang-kembang éndah, musik ngadendang di unggal pojok istana, sarta jamuan disiapkeun sakumaha rupa-rupa penganan nu aya.

Dina poe milangkala éta, istana pinuh ku rahayat jeung tamu-tamu. Sadaya jalma nu hadir ngucapkeun selamat ka putri sarta mawa hadiah-hadiah nu éndah, saperti perhiasan, baju mewah, jeung barang-barang berharga séjénna. Tapi raja jeung ratu geus nyiapkeun hiji hadiah istimewa pikeun putrina—hiji kalung nu dijueunna tina emas murni sarta dihias ku batu mulia nu pating carulang kilapna. Kalung ieu didamel ku pangrajin nu pangjagoanana di karajaan, sarta disiapkeun salila mang bulan-bulan.

Kalung

Waktu kalung éta dipasrahkeun ka sang putri, sadaya jalma nu hadir kaayaan kaget ku kageulisan kalung éta.

Maranéhna kagum kana kasapukan raja jeung ratu dina milih hadiah nu kacida éndahna pikeun putri maranéhna. Tapi, kaajaibana, sang putri ngajugjug kalung éta sarta nyorongna jauh-jauh. "Bapa, Ibu, ieu kalung teu sakumaha éndah saperti anu kuring harapkeun!" sang putri nyarékan, muka sora ambek, kalayan waja ngabéla ku teu genah.

Sang putri, tanpa ngarasa salah, ninggalkeun tempat hajat kalayan ambek. Raja jeung ratu kacida ngaraos sedihna, sabab maranéhna teu ngarep-ngarep anak maranéhna anu dipikacinta, bakal nganteurkeun lampah nu matak ngahina saperti kitu. Raja jeung ratu jeung sakumna jalma di istana ngarasa teu kuasa nolak kaayaan.

Teu lila ti dinya, di taneuh tempat batu mulia éta murag, tiba-tiba ngocor cai anu tembus tina taneuh, sarta cai éta terus ngocor, laun-laun ngabentuk hiji talaga nu leuwih gedé jeung leuwih jero. Cai ti talaga éta kacida jernihna, sarta dina waktu nu saregep, cai éta meuncitkan rupa-rupa warna—mimiti ti hijau, biru, konéng, sarta pirus—rata-rata warna anu sarupa jeung warna tina batu mulia nu tabur ti kalung anu kacorok tadi.

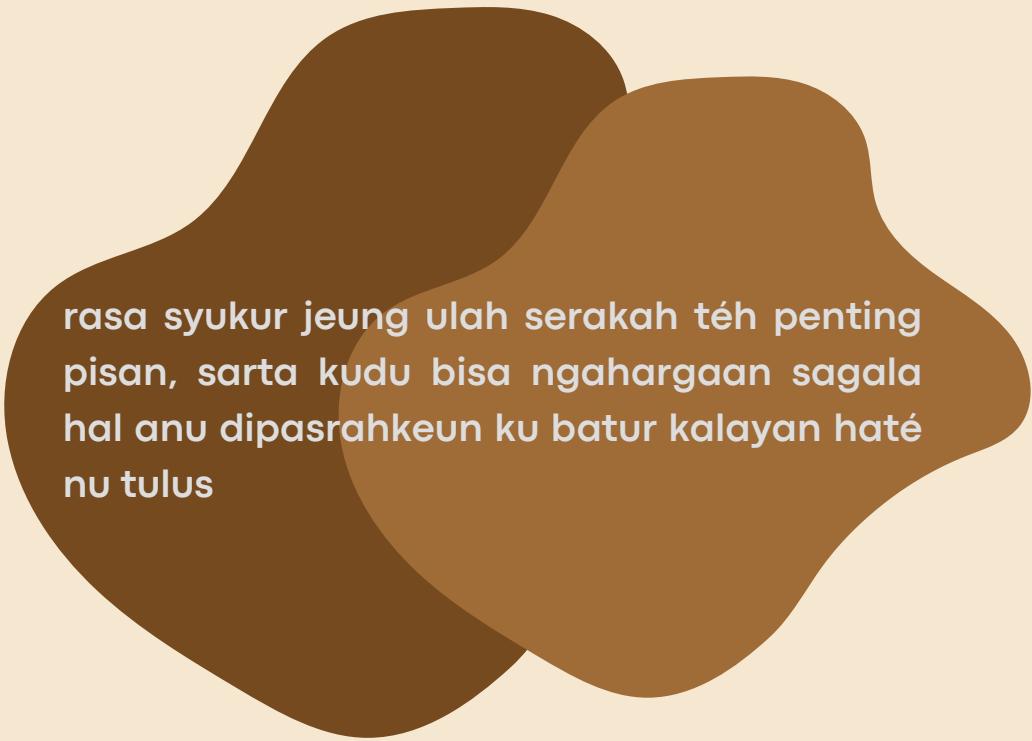
Telaga Warna

Sang putri, saatos sababaraha waktu, sadar kana kalakuan dirina nu salah sarta nyoba pikeun ngarobahna. Manehna ngartos yén cinta bapa jeung indungna henteu tiasa diukur ku kahampangan hadiah, tapi ku ketulusan haté. Raja jeung ratu ogé ngartos yén sanajan cinta maranéhna ka putrina teu aya watesna, maranéhna kudu ngajardeun putrina pikeun bisa jadi jalma anu langkung hadé, nu bisa ngahargaan kana sagala berkah anu dipaparinkeun.

Kusabab warna cai nu ngandung rupa-rupa éta, talaga éta tuluy dikenal minangka Talaga Warna. Talaga éta jadi lambang tina seungitna kaéndahan, tapi ogé jadi pangeling pikeun sakumna rahayat yén rasa syukur kudu dipibanda tur sifat serakah bisa nganteturkeun ka kajadian nu matak menyedihkeun.

Amanat

rasa syukur jeung ulah serakah téh penting
pisan, sarta kudu bisa ngahargaan sagala
hal anu dipasrahkeun ku batur kalayan haté
nu tulus

~ TAMAT ~